

Lausunto asetustalouksesta eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen rajoittamisesta

Viite: Lausuntopyyntö asiakirjoineen Ympäristöministeriön verkkosivuilla

Suomen Biokaasuyhdistys ry pitää nykyistä asetustalouksesta pääosin selkeänä ja kannatettavana, erityisesti yhdistys näkee positiivisena asetustalouksen orgaanisten lannoitevalmisteiden ja lannan pääosin tasa-arvoisen kohtelun. Myös aumavarastoinnin kieltoaika pellolla, 1.11. – 31.1., on ymmärrettävä ja hyväksyttävissä sekä toteutettavissa jokseenkin kohtuullisin kustannuksin.

Suomen Biokaasuyhdistys ry haluaa kuitenkin nostaa esiin kansallisten tavoitteiden ja lainsäädännön ristiriitaisuuksia.

Suomen nykyinen nitraattiasetus on jo varsin tiukka verrattuna muihin vastaaviin asetuksiin Euroopassa. Kansallista lainsäädäntöä uudistettaessa olisikin syytä keskittyä lannoituksen kokonaismäärän vähentämiseen, ja erityisesti kemiallisten lannoitteiden määrän vähentämiseen kuin kierrätysravinteiden, kuten lannan ja orgaanisten lannoitevalmisteiden, käytön rajoittamiseen. Lainsäädännön tulisi tukea Suomen tavoitetta olla ravinteiden kierrätyksen mallimaa. Tämä lausunnolla oleva asetustalouksen lisä osaltaan ravinnekierätyksen haastavuutta, eikä tätä tavoitetta ei tue myöskään Manner-Suomen maaseudun kehittämisohjelman komissioon lähtenyt luonnos, joka estää kierrätysravinteiden käytön käytännössä kokonaan peltolohkoilla, joiden fosforitaso on korkea. Näille peltolohkoille ei voida siis käyttää muuta kuin kemiallisia lannoitteita. Kehittämisohjelman fosforilannoitus-säännökset tulevat siten lisäämään kemiallisten typpilannoitteiden käyttöä Suomessa ja maataloudessa käytettävien ravinteiden kokonaismäärää. Mikäli korkean fosforiluvun omaaville peltolohkoille sallittaisiin fosforilannoitus 5 kg/ha, olisi edelleen mahdollista hyödyntää nestemäisiä, typpirikkaita ja fosforiköyhiä kierrätysravinteita ja lannan tehokkaasti separoitua nestejätettä näillä lohkoilla. Fosforilannoitustaso olisi kuitenkin niin alhainen, että lohkon fosforitaso alenisi, koska sadon mukana lohkolta lähtisi enemmän fosforia pois.

Lisähaasteiden myötä riskinä on, että mikäli ravinteiden kierrättäminen muuttuu nykyistä entistä haasteellisemmaksi, orgaanisia ravinnevirtoja alkaa ohjautua polttoon. Tämä lisää entisestään kemiallisten lannoitteiden käyttöä, joiden osuus maatalouden ympäristökuormituksesta on jo nykyiselläänkin huomattava. Tästä on jo esimerkkejä Euroopassa.

Suomen Biokaasuyhdistys ry ehdottaa seuraavia muutoksia kommentailla olevaan asetustaloukseen

1. **Aumaamiskelpoisen lannoitevalmisteen kuiva-ainepitoisuus (6 §).** Kuiva-ainepitoisuus ei yksinään kerro lannoitevalmisteen kiinteydestä ja kasalla pysymisestä, vaan siihen vaikuttavat tuotteen muut ominaisuudet ja raaka-ainepohja. Käy-

tännössä on havaittu, että kuiva-ainepitoisuudeltaan >25 % olevat lannoitevalmisteet pysyvät hyvin kasalla, eivätkä siten lisää valumariskiä merkittävästi.

Biokaasuyhdistys esittää, että lannoitevalmisteiden kuiva-ainepitoisuusvaatimus asetetaan tasolle 25 %.

2. **Auman pohjarakenteet (6 §).** Maan kantavuus ja auman sijoitus on ensisijainen tapa vähentää päästöjä. Auman sijoittaminen valumariskien kannalta parhaaseen mahdolliseen paikkaan on pohjarakenteita tärkeämpi asia. Isolla peltolohkolla on hyvin epätodennäköistä, että asianmukaisesti peitetty auma aiheuttaa valumia lohkon ulkopuolelle, joten pohjarakenteita tulisi vaatia vain erityistapauksissa. Myös kuivikeaineiden saatavuudessa on haasteita eri puolilla Suomea ja kustannukset voivat olla erittäin korkeat.

Biokaasuyhdistys esittää, että kuivikemateriaalin käyttövaatimuksesta auman pohjalla luovuttaisiin ja sitä edellytettäisiin vain erityistilanteissa.

3. **Auman sijoitus ja välivuodet (6 §).** Markkinoilla on myös sellaisia kiinteitä lannoitevalmisteita, joiden hehtaarilevitysmääriä rajoittaa kokonaistyyppi. Tällaisia tuotteita voitaisiin ravinnepitoisuuksien rajoittamatta levittää samalle peltolohkolle jopa vuosittain. Esitetty kahden välivuoden pitäminen aumausten välillä estää tällaisten kierätysravinnetuotteiden tehokkaan käytön, koska kokonaistypen rajoittaessa levitystä, ei ole mahdollista levittää lohkolle usean vuoden ravinnetarvetta kerralla. Välivuosien edellyttäminen alentaa siten myös mahdollisuuksia palauttaa orgaanista ainetta pelloille. Mikäli orgaanisen lannoitevalmisteen käytössä hyödynnetään fosforin tasausta tmv. haitallisista metalleista johtuvaa tasausta, tulee välivuosia jo tätä kautta. On myös syytä välttää päällekkäistä lainsäädäntöä.

Biokaasuyhdistys esittää, että asetuksessa ei edellytetä välivuosien pitämistä, mikäli fosfori- tai metallipitoisuuksien tasausjakso ei tätä jo muutenkin edellytä.

4. **Aumattava määrä/lohko (6 §).** Joissain tilanteissa olisi sekä ympäristön että talouden kannalta järkevää sijoittaa yhteen aumaan enemmän kuin ko. lohkon tarvitsema ravinnemäärä. On alueita, joissa lohkoja on paljon ja lohkokoko pieni. Tällöin olisi järkevintä aumata lähilohkojen tarvitsema määrä orgaanista lannoitevalmistetta yhteen aumaan ympäristön kannalta parhaaseen kohtaan aluetta. Käytännössä kuitenkin ylimääräiset siirrot ovat aina kustannus, joten lohkokoon salliessa, edullisinta on aumata lannoitevalmiste lohkokokohtaisesti. Kyseisen rajan poistaminen asetuksesta ei siis aiheuta aumojen keskittymistä vain yksittäisille lohkoille, vaan mahdollistaa orgaanisten lannoitevalmisteiden hyödyntämisen myös pienillä lohkoilla.

Biokaasuyhdistys esittää, että lohkolle aumattavan lannoitevalmisteen määrää ei rajoiteta asetuksessa.

- 5. Väliaikainen varastointi (10 §).** Levitysteknisesti aumaus ja väliaikainen varastointi ovat kriittisiä vaiheita kestävän ravinnekierrätyksen onnistumisen kannalta. Olen-
naista kestävälle ravinnekierrätykselle on tehokkaan levityksen varmistaminen ja
lannan ja lannoitevalmisteiden käytön suunnittelu nykyistä paremmin. Vain kahden
viikon välivarastointimahdollisuus lisää huonojen peltokäytänteiden riskiä ja siten
peltomaan tiivistymisriskiä, jos lohkolle aumattua lantaa tai lannoitevalmisteita jou-
dutaan muokkaamaan peltoon epäsuotuisissa olosuhteissa, esim. rankkasateiden
jälkeen, vain siksi että kahden viikon välivarastointiraja tulee vastaan. Peltomaan
tiivistyminen alentaa sadontuotantokykyä lisäten siten valumariskejä. Pidempi va-
rastointiaika mahdollistaisi paremman suunnittelun ja poikkeustilanteiden hallinnan,
sekä varmistaisi parhaat olosuhteet levitykseen.

***Biokaasuyhdistys esittää, että välivarastointiaika pidennetään neljään viik-
koon.***

19. toukokuuta 2014

Suomen Biokaasuyhdistys ry:n hallitus
PL 1173
00101 Helsinki
info@biokaasuyhdistys.net